

Bihar Sándor

A kép Bihar Sándort ábrázolja, dédnagyapám, Jacob Bachmann egyik fiát [Tükrök segítségével készített trükkfelvétel. -- A szerk.]. Testvérei voltak Edwin Bachmann és Bachmann Szilárd. Sándor elvégezte a Zeneakadémia énekszakát, és nagyon fiatalon az Állami Operaház szólistája lett. Bihar Sándor művésznéven szerepelt. Kitört az első világháború, az Operaház minden magánénekesét felmentették a katonai szolgálat alól, kivéve Bihar Sándort. Barátai megkísérelték, hogy visszahozzák a frontról, de minden hiába... Bevonulása után néhány nappal tüdőlövés érte. Édesanyja óriási nehézségek árán utána utazott a frontra, de mire odaért, Sándor már nem élt. [Krämer Mária--Krämer Zsuzsa: Az álmok élnek. CET Belvárosi Könyvkiadó, Budapest, 2001]

Testvére, Szilárd hárfaművésznek tanult a Zeneakadémián, de az első világháború alatt megfagyott a keze, úgyhogy nem tudott többet hárfázni. Akkor tisztviselő lett a zsidó hitközségben, de haláláig énekelt az Ádám Jenő kórusban itt Magyarországon. Amikor a zsidó sárga csillagot fel kellett tenni, akkor a Szilárd nagybátyám azt mondta, hogy ő akkor a sor végére áll, hogy ne lehessen látni az előadáson, hogy egy sárga csillagos zsidó is van a csapatban. Azt mondta Ádám Jenő, hogy nem, az első sorba álljon, ne maga szégyellje magát, azok szégyelljék, akik ezt magára kényszerítették. Szilárd nagybátyámat is elvitték a háborúba, és ő róla tudtuk, hogy Teresienstadtba került, és megőrült, és a tábor felszabadulása előtt egy nappal nekiment a falnak és szétloccsantotta az agyát.